

Text pro primu - kvartu

Když se Jemmy a Davy vzdálili, kývl po nich Stewart hlavou a obrátil se s otázkou na hledače diamantů.

„Myslím, že vy s těmi chlapíky nemáte nic společného, ačkoliv jste přijeli pohromadě?“ zeptal se zdvořilým, až laskavým hlasem.

Gibson se opět ujal slova jako mluvčí výpravy.

„Náhodou jsme je potkali u onoho mrtvého muže,“ vysvětlil. „Ale mám-li mluvit pravdu, dvakrát se nám zrovna nelíbí.“

„Tomu se nedivím,“ potřásl starostlivě hlavou Stewart. „Tihle dva kumpáni nemají právě nejlepší pověst. Byli jsme před nimi už varováni, prý vodí přes Llano zločinecké bandy, které přepadají pokojné cestující. Zrovna nedávno byly zavražděny v těchto místech čtyři rodiny a tihle dva chlapíci se potulovali v tu dobu podřezle kolem.“

„Chtěli nás zlákat, abychom prý jeli s nimi,“ řekl Gibson.

„Kam?“

„Na Helmers Home a potom přes Llano Estacado do Arizony.“

Nápověda: autor žil celý život v Německu, ale většinu svých příběhů umisťoval do prostředí Divokého západu nebo Blízkého východu. Zemřel v roce 1912.

Text pro kvartu - oktávu

V zákopě, nad nímž jsou místy jako velké, nepravidelné stany napjaty na kůlech vozové plachty, protkané bílým sametem sněhu nebo žíhané leskem jinovatky, stojí tu a tam stráže. Mezi nimi se pokoušejí schoulené a skuhrající postavy ubránit se zimě, uchránit před ní ubohé ohniště svých prsou nebo promrzlé údy. Nějaký mrtvy zpola stojí, zpola visí přes zákop; nohy má v zákopu, prsa a obě paže leží na náspu. Hrabal se v hlíně, když umíral. Jeho tvář, obrácená k nebi, je strupatá mrazem, víčko je bílé jako oko, knír polepený ztvrdlou slinou.

Nápověda: dílo patří mezi přední antimilitaristické texty zpracovávající první světovou válku. Kniha nemá ústřední děj ani hlavní postavu. Autor je posílal domů po částech v dopisech přímo z fronty.